

lemmer udnævnes for hver enkelt Forretning. Med Hensyn til Udnævnelsesmaaden er det opretholdt, at Indenrigsministeriet skal udnævne Formanden, men med Hensyn til de andre Medlemmer er det vedtaget, at det ene Medlem skal udnævnes af Kirke- og Underviisningsministeriet uden noget Forslag i saa Henseende fra Biskoppen. Dette forandrer ikke Sagen videre, thi Kirke- og Underviisningsministeren kan jo, forsaavidt han ønsker det, forhøre sig hos de ham underordnede Embedsmænd; der er blot givet ham fritagelse for Forpligtelsen til at indhente et bestemt Forslag fra Biskoppen. Om det tredje Medlem har Folkethinget bestemt, at det skulde udnævnes af selve de Afgiftsforpligtede i ethvert enkelt Sogn. Dette er en usædvanlig Form, og, i det Mindste i andre Forhold, vilde det have noget Stødende ved sig, at det ene Medlem repræsenterede nogle af de Interesser, som Commissionen skal afgjøre. Men efter denne hele Forretningsbestæmmelse, dens indstrænkede Gjenstand, osv. troer jeg, at man kan gaae ind derpaa. Commissionens hele Forhandling vil faae Udsende af en Forhandling mellem begge de interesserede Parter, og et tredje Medlem — Formanden — der som en Slags Opmand skal slutte sig til den ene eller den anden Side, efter som Fordringerne forekomme ham billige, og efter at man har nærmet sig hinanden saameget man kunde ved Mægling. I Hovedsagen er altsaa Landsthingets Udvalg ogsaa enig i, at man for at simplificere Sagen kan gaae denne Vej, men vi troe dog, at det ogsaa er nødvendigt, at man gaaer lidt videre med Hensyn til Simplificationen af Fremgangsmaaden og dette er forekommet os saa nødvendigt, at vi ikke have kunnet undgaae at stille Endringsforslag, hvilket vi helst vilde have undgaaet paa dette Trin af Sagen. Naar det nemlig i Folkethinget er vedtaget, at det tredje Medlem af Commissionen skal vælges af de paagældende Afgiftspligtige, forekommer det os at have en væsentlig Betænkning, saaledes at sammensætte en saa stor Valgcorporation for dette enkelte Valg i samtlige Sogne omkring i Landet. De Afgiftspligtige skulde stævnes til et Valgmøde. Det forekommer mig at være en meget besværlig Form, og vi have allerede Valgmøder nok. Mængden

af disse Valgmøder gjør, at just for saadan en libet vigtig Gjenstand vil der blive en meget ringe Deeltagelse, og der vil ialtsald let komme meget Tilfældigt ind i Valget. Naar man gaaer ud fra, at det ene Medlem skal repræsentere Afgiftsbyernes Interesse, forekommer det os, at man har det meget nemmere, naar man lader dette Medlem udnævne af Sogneforstanderskabet. Efter Sogneforstanderskabets hele Sammensætning kan der ikke tvivles om, at det i det Hele repræsenterer den samme Interesse som alle de Afgiftspligtige tilsammen. Naar man, hvor Præsten er med, lader ham træde tilside, er Sogneforstanderskabet saa godt som udelukkende sammensat af Afgiftsbyerne, og man kan ikke antage, at der skulde være nogen Forskjel mellem deres Interesse, der sidde i Sogneforstanderskabet, og samtlige Afgiftsbyeres. Der har man for denne lille, enkelte Forretning en Valgcorporation, der er ordnet, og hvor man ikke behøver at bestemme, hvad der ellers skulde bestemmes, om hvem der skal vælge Bestyrelsen, hvorledes Valget skal tilfuges, og hvilke Regler der ibrigt skulle iagttages. Alt dette er man fri for, naar man holder sig til Sogneforstanderskabet, der er constitueret og har sin Forretningsorden. Udvalget foreslaaer derfor, at det ene Medlem af Commissionen, der maa antages at repræsentere Afgiftsbyernes Stemning og Betragtning — deres partiske Interesse er for stærkt et Udtryk — udnævnes af Sogneforstanderskabet; derved troe vi paa en let Maade at opnaae ganske det Samme. Saaledes som Lovforslaget er kommet tilbage fra det andet Thing, var der tillige en Bestemmelse, der gjorde Sagen meget besværlig. Der var nemlig bestemt, at de saaledes Valgte ikke maatte være beslagtede eller besvoglede med Formanden, nogen af Parterne eller hinanden indbyrdes i op- og nedstigende Linie eller i den første Sidelinies første Grad. Det er en Bestemmelse, som det vil være overmaade vanskeligt at følge. Naar man husker paa, at „Ingen af Parterne“ omfatter samtlige Afgiftspligtige i et Sogn, vil man indsee, at det er vanskeligt at passe paa, at man ikke uafvidende vælger en Mand, der er i Svoger- eller Slægtkab med en af Sogneboerne. Man vilde ofte blive aldeles for-